ROLUL EMOȚIILOR ÎN ÎNVĂȚARE

THE ROLE EMOTIONS IN LEARNING

CZU: 37.091:159.942 **https://doi.org/10.59295/spd2024s.83**

Monica VLAD,
ORCID: 0009-001-9742-3215
e-mail: vladmona02@yahoo.com
România

Summary. *During the school years, there were tests based on verbal and mathematical intelligence. The studies of recent years show that young people have several types of intelligence and you can even be geniuses in any of them; when these are combined, they offer the chance to achieve extraordinary things. Your main goal is to identify your intelligences or predominant intelligence; then use as much of that intelligence as you can in your field of activity or to achieve your goal.*

The richer your vocabulary, the more you will be respected and listened to by others. Verbal skills are considered a basic measure of intelligence.

Keywords: *emotional intelligence, effective learning, personality formation.*

INTRODUCERE

Schimbarea rapidă în care trăim cu toții, în care învățarea și educația merg dincolo de școală și însoțesc individul pe tot parcursul vieții, devin fundamentale facilitând formarea unei inteligențe emoționale. În acest fel elevii vor deveni adulți, capabili să simtă bucuria și dragostea în învățare. Prin intermediul Inteligenței Emoționale elevii sunt asigurați de dezvoltarea tuturor celorlalte inteligențe,menționează Gardner [10], o formare care nu se limitează doar la cunoașterea disciplinară, ci, prin urmare, la o formare integrală. O instruire care vizează dezvoltarea capacităților emoționale garantează tinerilor succesul formativ, adică formarea completă a personalității lor.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Parcurgem o perioadă în care cunoaşterea devine învechită tot mai repede, informaţia devine accesibilă tot mai rapid prin reţelele media, nevoia de învăţare pe tot parcursul vieţii creşte, iar modelele de predare bazate pe transmiterea şi stocarea cunoştinţelor îşi pierd funcţionalitatea.

Aici dorim să menționăm că în interiorul sistemului tradiţional de învăţământ rigid şi adesea ineficient, elevii achiziţionează anumite cunoştinţe doar pentru că acestea urmează a fi testate şi nu pentru că ele ar reprezenta nişte valori intrinseci ca scopuri educaţionale. De asemenea cresc cerinţele societăţii pentru modele de predare noi, ce tind către dezvoltarea abilităţii elevilor de a-şi up-data cunoştinţele oricând e necesar.

Sesizând tot mai mult aceste aspecte, specialiştii în domeniu s-au văzut confruntaţi cu necesitatea stringentă de a oferi alternative eficiente şi viabile[2].

Modelele de predare orientate spre elev, concentrându-se spre procesele de construcţie şi utilizare a informaţiei par potrivite pentru a întâmpina aceste noi cerinţe.

În acest context teoriile integrative ale învăţării, predării şi evaluării prevăd posibilităţi promiţătoare de a dezvolta abilităţi, celui care învaţă, în scopul autoreglării proceselor de învăţare.

Trăim vremuri în care structura societății pare a se descâlci cu o viteză mai mare ca niciodată, acum când egoismul, violența și sărăcia par să corupă virtuțiile vieții noastre comune. Iată un argument pentru importanța inteligenței emoționale, element esențial al legăturii dintre sentimente, caracter și instinctele morale [6]. Inteligența emoțională se referă la competențe în identificarea, înțelegerea, exprimarea și gestionarea emoției, atât în sine, cât și în altele.

Constatăm că una dintre cele mai mari provocări ale umanității de astăzi este legată de problemele procesului de învățare, văzute ca sinonime cu raționalitatea și inteligența. Dar cum să tratăm emoțiile? Și ele sunt fundamentale în acest proces deoarece îl influențează intens și eficient. De mulți ani, se credea că profesorii ar trebui să se apropie într-un mod complet rațional cu studenții lor, lăsând sfera emoțională în fundal.

Nu putem ignora că experiența educațională este strâns legată de cea emoțională și că clasa este identificată exact ca locul în care se realizează acel schimb de emoții, sentimente și experiențe exprimate ulterior în diferite stări psihologice care influențează pozitiv și / sau negativ procesul predare/învățare.

Tendința predominantă în sistemul italian de învățământ a fost de a prefera principiile liniare și curriculare, ignorând complexitatea ființelor umane și particularitățile lor.

Cercetări semnificatie PIE apărute în pedagogia italiană modernă și contemporană în perioada 2015 -până în prezent sunt prezentate în tabelul următor:

Proiecte de alfabetizare emoțională în Italia	**Contribuții metodologice**
Asociaţia Educaţia Raţional- Emoţională (ERE) Italia, fondată în 2015, *coordonatori* Dr. Mario di Pietro, Dr. Simona Bernardini, Dr. Chiara Salviato.	➢ valorifică principiile și metodele de educație rațional- emoțională în cursul de bază Educaţia Raţional- Emoţională, ➢ prin Terapia Raţional-Emoţională și Comportamentală (REBT) se formează cu eficienţă sporită competenţe emoționale specifice parcursurilor Educaţiei Raţionale Emoţionale (ERE).

Laboratorul de Psihologie din Italia a elaborat și implementat „*Strategia* RULER" *Coordonatori* Dr. Laura Artusio, Director Laborator Psihologie, Responsabil RULER pentru Italia și Dr. Camilla Brandao de Souza (Sociolog și Asistent Social - specialist, metoda RULER).	➢ Strategia „RULER" vizează integrarea educației emoționale în școală; ➢ metoda dezvoltă competențe socio-emoționale și cognitive prin crearea unor comunități inteligente emoțional și implicarea tuturor membrilor săi, ➢ integrează activitățile de dezvoltare afectivă în programele școlare pentru formarea competențelor emoționale.
Laboratorul de Psihologie *Emoții și Cercetare* (*Emozioni & Ricerca),* Universitatea de Studii din Verona, în colaborare cu Universitatea din Florența și Universitatea Yale (SUA)	➢ au implementat metoda „RULER"; ➢ au integrat Programul S E L (Învățarea Socio- Emoțională) în programa școlară; ➢ scopul programului constituind asigurarea bunăstării, siguranței și rezultatelor școlare în contextul școlar italian.
Proiectul internațional de educație socio-emoțională și dezvoltare a resurselor umane, *Coordonator:* Dr. Carmela Lo Presti	➢ *Obiectivul major* „dezvoltarea resurselor umane ale copiilor prin dezvoltarea competențelor emoționale‖ ➢ Strategii de dezvoltare emoțională orientate spre formarea de competențe sociale.
Proiect de educație socio-emoțională, desfășurat la Școala Primară din Taipana, *Coordonatori:* Ana Padovani - *Progetto di educazione socioemotiva*	➢ *Obiective*: definirea emoţiei, ascultarea propriului corp, dobândirea unui vocabular adecvat pentru a putea vorbi despre emoţii, recunoaşterea propriilor emoţii şi pe cele ale altora; ➢ Metode de educație socio-emoțională pentru autoconştientizarea şi autogestionarea emoţională

Realizarea faptului că ființa umană este o totalitate de raționalitate și emoție și că în această perspectivă trebuie să fie educată, a subliniat totuși necesitatea structurării procedurilor capabile să favorizeze o conștientizare emoțională-sentimentală mai mare chiar și în procesele de instruire. Rezultă că o nouă abordare a metodelor de predare este esențială pentru a dezvolta o serie de abilități specifice și eficiente legate de dimensiunea emoțională care poate genera efecte pozitive în procesul de educație și instruire a fiecărui elev.

Unul dintre primele dicționare ale limbii franceze, sub vocea emoțiilor afirmă că: „emoția este o mișcare extraordinară care scutură corpul și spiritul și care deranjează temperamentul sau „echilibru."

Din această definiție concluzionăm că: stările emoționale sunt configurate ca reacții la evenimente, plăcute sau nu, cu valoare adaptivă, fundamentale pentru supraviețuire;

acestea sunt generate în minte ca un produs al fluxului de gânduri pe care le conține și sunt energii care se extind în tot corpul și în afara acestuia. Ele sunt, prin urmare, o componentă foarte importantă a vieții umane, sunt patrimoniul tuturor și fac parte din viața de zi cu zi. Fiecare emoție conține în ea componente diferite:

- fiziologice care includ fenomene fizice „în întregul corp”, cum ar fi tensiunea musculară, accelerarea ritmului cardiac etc.
- cognitiv care provoacă spiritul și induce să gândească diferit, trecând prin valorile, principiile posedate de fiecare și folosite pentru a determina dacă situația experimentată este acceptabilă sau nu, corectă sau incorectă
- comportamentală, cum ar fi scăparea sau lupta, sensibilitatea sau agresivitatea, etc. Termenul *emoție* provine de la „ex-movo” latin, care înseamnă „a ieși”, a ieși, a ieși, a fi un semnal de acțiune simțind senzații intense și simțind vii, reacționând instinctiv, așa cum au făcut oamenii în trecutul îndepărtat în fața pericolului (au luptat sau au fugit) și cum încă mai necesită situații de urgență în care nu sunt a permis să se concentreze asupra raționamentului complex, dar trebuie pusă în aplicare o reacție imediată. Etimologia cuvântului, prin urmare, amintește o mișcare care, din interior, merge spre „în afară”, nu se referă doar la procesele creierului. Emoțiile sunt deci răspunsuri subiective flexibile și variabile, caracterizate printr-un proces de mediere între fluxul evenimentelor și răspunsurile individului..

Acestea duc la o activare generală a organismului sistemului nervos central și periferic, producând reacții motorice și expresive precise și remarcabile: ritm cardiac crescut, vasoconstricție cutanată și erecție piloasă (umflături de gâscă), transpirație crescută, dilatarea pupilei, scăderea secreției salivare (senzație de gură uscată[1].

Aici, dorim să menționăm că distingem unele emoții de bază, cum ar fi tristețea, furia, frica, bucurie, surpriză, interes și dezgust, care sfumandosi și se combină într-un alt ,da naștere la sentimente mai complexe, cum ar fi rușine, jenă, mândrie, dezamăgire, dispreț. Emoția apare în relație, în relația cu exteriorul sau cu imaginile noastre și este componenta esențială a modului în care reacționăm la stimulii de mediu, indiferent dacă provin din obiecte, animale, oameni sau alții.

Așa cum am avut deja ocazia să subliniem emoția implică o mișcare și deci o schimbare în ceea ce privește starea de imobilitate inițială. Din punct de vedere calitativ, este posibil să se distingă:

- emoțiile primare (considerate înnăscute și care corespund expresii faciale universal recunoscute și destul de specifice model răspunsuri fiziologice) înrădăcinate biologic;
- emoțiile secundare (legate de învățarea socială legată de experiența culturală) mixte sau complexe sunt mai condiționate și modelate prin experiență. Apariția emoțiilor determină o variație la nivel:
- vegetativ: respirație, presiune arterială, ritm cardiac, circulație, secreții hormonale, digestie;

- somatic: expresii faciale, postură, ton de voce și reacții (cum ar fi atacul sau zborul);
- psihic: senzație obiectivă, alterarea capacității de auto-control și abilități cognitive.

CONLCUZII

În concluzie,ținem să menționăm că emoțiile au un debut rapid și o scurtă durată; prin urmare, ele ar fi involuntar „nerequest" evenimente care au loc în viața individului, dar care nu pot fi nici alese, nici reglementate [7].

Rațiunea și emoția nu sunt doi poli opuși: fiecare funcție cognitivă conține componente emoționale, fiecare componentă emoțională a funcțiilor cognitive. Cunoașterea emoțiilor înseamnă gândire și luare de decizii mai bune.

REFERINȚE

1. ANDRE, C., *Cum să ne exprimăm emoţiile şi sentimentele*, Anul prezentei ediții 2013/Ediția original:2001,Coerta:simplă(Paperback)/ Dimensiuni:130/200mm,-traducere:Mădălina Georgescu-Ed.a-4-a Trei, Bucureşti,Editura:Trei,2013ISBN-978-973-707-904-6.
2. BAYLON, C., MIGNOT, X., *Comunicarea*, Editura Universităţii „Alexandru Ioan Cuza", Iaşi,2000.Pagini:420,Copertă:broșată .
3. BAR-ON, R., Parker James, D.A., *Manual de inteligenţă emoţională*, Curtea Veche, colecţia Biblioterapia, 2012. Pagini:504.
4. BONCHIȘ, E., (2004). Capitolul Învăţarea, în Bonchiş, E., (2004). *Psihologia copilului*; Editura Universităţii din Oradea.
5. BRACHETT, M. A. & SALOVEY, P. (in press) Measuring emotional intelligence with the Mayer–Salovey–Caruso emotional intelligence test (MSCEIT). In G. Geher (Ed.), . . . Measuring emotional intelligence: Common ground and controversy (pp. 181–196). Hauppauge, NY: Nova Science Publishers.
6. COFFIELD, F., Moseley, D., Hall, E. şi Ecclestone, K., 2004. Should we be using learning styles„*Journal of Educational Psychology.*What research has to say to practice. *Learning, and Skills Research Center,* NLN Press, New York www.LSRC.ac.uk
7. DUMITRU, I., *Personalitate – atitudini şi valori*, Editura de Vest, Timişoara, 2000
8. GOLEMAN, D., *Inteligenţa emoţională,* Curtea Veche, Bucureşti, 2001.
9. GOLU, P. 2001. *Psihologia învăţării şi a dezvoltării*, Editura Fundaţiei Humanitas . Bucuresti
10. GARDNER H.1987.Inteligențele multiple,Editura ,Curtea Veche.
11. NEGOVAN V. 2010. *Psihologia învățării.Editura Universitară București. Ediția II, Număr pagini:275,ISBN:978-973-749-866-3.*